

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

3.1 วัสดุ

3.1.1 น้ำยางสด (Fresh Field Latex) มีลักษณะเป็นของเหลวสีขาวคล้ำยาน้ำนม มีปริมาณเนื้อยางแห้ง (Dry Rubber Content, DRC) ประมาณ 35% ปริมาณของแข็งทั้งหมด (Total Solids Content, TSC) ประมาณ 36% ได้จากสวนยางอ้าเกอโโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

3.1.2 เศษยางก้อน (Cup Lump) มีลักษณะเป็นก้อนยางกลม ซึ่งบางนี้ขึ้นตัวเองตามธรรมชาติ ได้จากสวนยางอ้าเกอโโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

3.1.3 ยางแผ่นแห้ง (Raw Rubber Sheet) มีลักษณะเป็นยางแผ่นที่ผ่านการจับตัวด้วยกรด และทำให้แห้งด้วยแสงแดด เป็นแผ่นสีเหลืองผืนผ้าขนาดกว้าง x ยาวประมาณ 45×85 เซ็นติเมตร มีความหนาประมาณ 0.5 เซ็นติเมตร น้ำหนักประมาณ 1.2 กิโลกรัม ได้จากสวนยางอ้าเกอโโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

3.1.4 ยางแท่ง (Block Rubber) เกรด STR 5L มีลักษณะเป็นแท่งสีเหลือง ขนาด $67 \times 33 \times 17$ เซ็นติเมตร น้ำหนักประมาณ 33.33 กิโลกรัม ผลิตจากบริษัทถาวรอุตสาหกรรม จำกัด

3.1.5 กรดฟอร์มิก (Formic acid, HCOOH) มีลักษณะเป็นของเหลวใส มีความบริสุทธิ์ 94% น้ำหนักโมเลกุล 46.03 กรัม/โมล ผลิตโดยบริษัท BASF ประเทศเยอรมันนี ใช้สำหรับจับตัวน้ำยาง เตรียมในรูปสารละลายเข้มข้น $1.5 - 2.0\%$ (v/v)

3.1.6 โซเดียมไฮดรอกไซด์ (Sodium hydroxide, NaOH) มีลักษณะเป็นเกล็ดสีขาวขุ่น มีความบริสุทธิ์ 99.2 % น้ำหนักโมเลกุล 39.997 กรัม/โมล ผลิตโดยบริษัท J.T. Baker ประเทศไทย ใช้สำหรับแซ่บยาง เตรียมในรูปสารละลายเข้มข้น $0.5 - 5.0\%$ (w/v)

3.1.7 โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ (Potassium hydroxide, KOH) มีลักษณะเป็นก้อนกลมแบน สีขาวขุ่น มีความบริสุทธิ์ 85.5% น้ำหนักโมเลกุล 56.109 กรัม/โมล ผลิตโดยบริษัท Caklo, Erba Reagents Co. Ltd., ประเทศไทย ใช้สำหรับแซ่บยาง เตรียมในรูปสารละลายเข้มข้น $0.5 - 5.0\%$ (w/v)

3.1.8 น้ำมันสน (Mineral turpentine) เป็นชนิด High Aromatic White Spirit มีลักษณะเป็นของเหลวใส มีจุดเดือด $140 - 220^{\circ}\text{C}$ ผลิตโดยบริษัท เมนทอล ไทย จำกัด ใช้เป็นสารเคมีสำหรับทดสอบปริมาณสิ่งสกปรก

3.1.9 สารเคมีเร่งการละลายยาง (Rubber Peptising Agent) ชนิด Pepton 22 ลักษณะเป็นผงสีน้ำตาล มีความหนาแน่น 1.35 กรัม/ลูกบาศก์เซนติเมตร ผลิตโดยบริษัท Swan Chemical ประเทศสาธารณรัฐอเมริกา ใช้เป็นสารเคมีสำหรับทดสอบปริมาณสิ่งสกปรก

3.1.10 กรดบอริก (Boric acid, H_3BO_3) มีลักษณะเป็นของเหลวใส มีความบริสุทธิ์ 99.8% น้ำหนักโมเลกุล 61.83 กรัม/โมล ผลิตโดยบริษัท E. Merck Darmstadt ประเทศเยอรมันนี ใช้สำหรับทดสอบปริมาณในไตรเจน โดยเครื่องในรูปสารละลายเข้มข้น 4% (v/v)

3.1.11 กรดซัลฟูริก (Sulfuric acid, H_2SO_4) มีลักษณะเป็นของเหลวใส มีความเข้มข้น 96% น้ำหนักโมเลกุล 98.08 กรัม / โมล จุดเดือด 330 °C ความหนาแน่น 1.84 กรัม/มิลลิลิตร ผลิตโดยบริษัท Lab Scan Asia Ltd. ประเทศฟรังเศส ใช้สำหรับทดสอบปริมาณในไตรเจน ใช้เป็นสารละลายน้ำตราชาน 0.1 และ 0.01 นอร์มอล

3.1.12 โพเตตแซ็ปตัลเฟต (Potassium sulphate anhydrous, K_2SO_4) มีลักษณะเป็นผงสีเทา ผลิตโดยบริษัท E. Merck Darmstadt ประเทศเยอรมันนี ใช้เป็นส่วนผสมในสารตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อทดสอบปริมาณในไตรเจน

3.1.13 คอปเปอร์แซ็ปตัลเฟต (Copper sulphate pentahydrous, $CuSO_4 \cdot 5H_2O$) มีลักษณะเป็นผงสีฟ้า ผลิตโดยบริษัท Ferak ประเทศเยอรมันนี ใช้เป็นส่วนผสมในสารตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อทดสอบปริมาณในไตรเจน

3.1.14 ซีลีเนียม (Selenium, Se) มีลักษณะเป็นผงสีเทา ผลิตโดยบริษัท Fluka Chemie ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ใช้เป็นส่วนผสมในสารตัวเร่งปฏิกิริยาใช้สำหรับทดสอบปริมาณในไตรเจน

3.1.15 เมธิลเรด (Methyl red) มีลักษณะเป็นของเหลวสีแดง ผลิตโดยบริษัท Fluka Chemie ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ใช้เป็นส่วนผสมในอินดิเคเตอร์ผสม สำหรับทดสอบปริมาณในไตรเจน

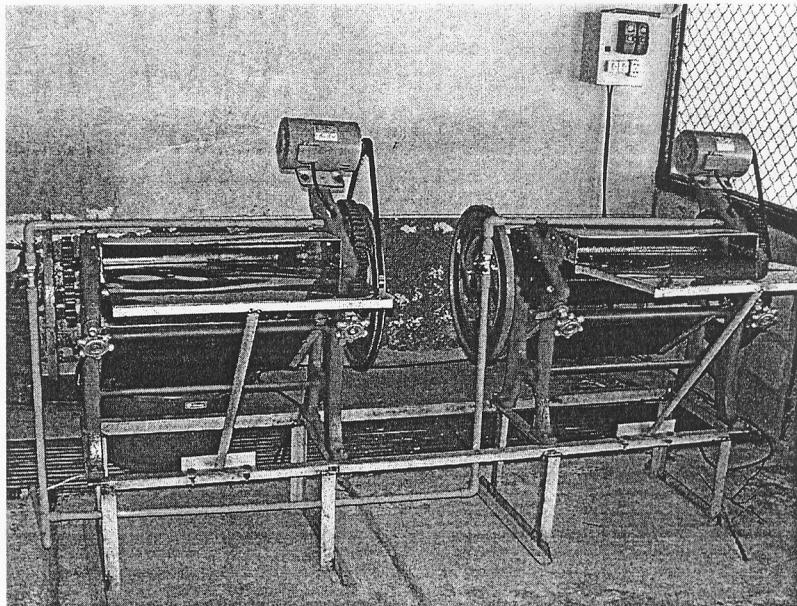
3.1.16 เมธิลีนบลู (Methylene blue) มีลักษณะเป็นของเหลวสีฟ้า ผลิตโดยบริษัท Fluka Chemie ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ใช้เป็นส่วนผสมในอินดิเคเตอร์ผสม สำหรับทดสอบปริมาณในไตรเจน

3.1.17 โซเดียมคาร์บอเนต (Sodium carbonate, Na_2CO_3) มีลักษณะเป็นผงสีขาว มีน้ำหนักโมเลกุล 105.98 กรัม/โมล ผลิตโดยบริษัท J.T. Baker ประเทศสาธารณรัฐอเมริกา ใช้เป็นสารละลายมาตรฐาน 0.1 นอร์มอล สำหรับทดสอบปริมาณในไตรเจน

3.2 ขั้นตอน

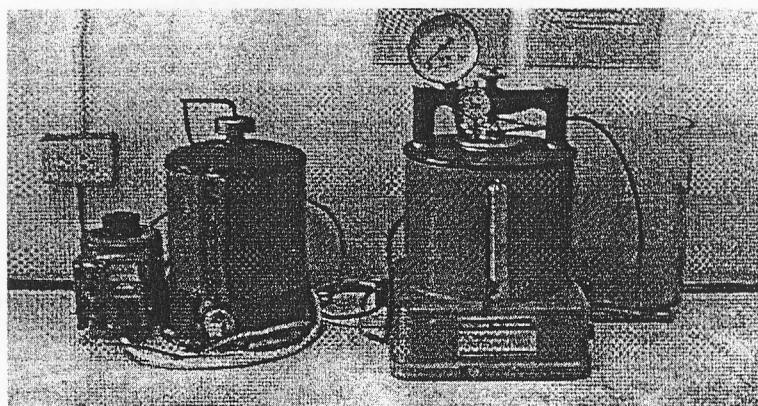
3.2.1 เครื่องรีดยางแผ่น ประกอบด้วยลูกกลิ้ง 2 ชุด ลูกกลิ้งสองลูกหมุนเข้าหากัน โดยชุดแรกลูกกลิ้งจะเรียบไม่มีลาย ส่วนอีกชุดหนึ่งลูกกลิ้งจะมีลายบุน โดยการผ่านยางเข้าไปซึ่งระหว่าง

ลูกกลิ้ง ใช้สำหรับกำจัดสิ่งสกปรกที่มีในยางดิน มีระบบฉีดน้ำเพื่อช่วยชะล้างสิ่งสกปรกให้หลุดออกจากยาง ลักษณะของเครื่อง ดังแสดงในรูปที่ 3.1

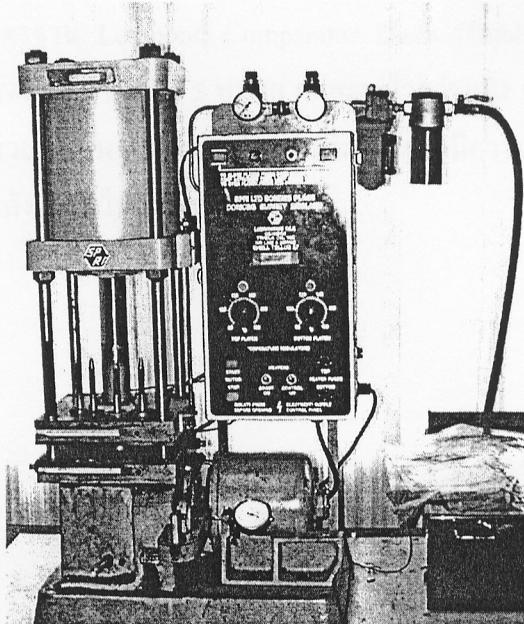
รูปที่ 3.1 เครื่องรีดยางแผ่น

3.2.2 เครื่องวัดความอ่อนตัวของยาง (Wallace Rapid Plastimeter) เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความนิ่ม และดัชนีความอ่อนตัวของยาง โดยใช้หลักการอัดยางที่มีปริมาตรแน่นอนไว้ในแผ่นอัดแบบทึบสอง แผ่น ด้วยความดันไอน้ำระหว่าง 0.5-1.0 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว อุณหภูมิ 100°C มีตัวควบคุมความดันไอน้ำด้วยเครื่อง Slide Regulator ผลิตโดยบริษัท H.W. Wallace & Co., Ltd. ประเทศอังกฤษ ลักษณะเครื่องมือดังแสดงในรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 เครื่องวัดความอ่อนตัวของยาง

3.2.3 เครื่องวัดความหนืดแบบมูนนี่ (Mooney Viscometer) รุ่น AC/684/ FD เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความหนืดของยาง ใช้ระบบปิด – เปิดด้วยลม สามารถตั้งอุณหภูมิการทดสอบได้ตั้งแต่ $80 - 180^{\circ}\text{C}$ งานโลหะมี 2 ขนาดคือ ขนาดใหญ่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 38.01 ± 0.01 มิลลิเมตร หนา 5.54 ± 0.03 มิลลิเมตร ขนาดเล็กมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 30.48 ± 0.03 มิลลิเมตร ห้องใส่ยางมีขนาด 50.0 ± 0.13 มิลลิเมตร ลึก 10.62 ± 0.03 มิลลิเมตร หมุนด้วยความเร็ว 2 รอบต่อนาที อุณหภูมิของห้องเดือสามารถควบคุมได้โดยระบบไฟฟ้า แรงที่ปิดห้องเดือเท่ากับ $11,500 \pm 0.5$ กิโลนิวตัน ผลิตโดยบริษัท SPRI Co., Ltd. ประเทศอังกฤษ ลักษณะของเครื่องดังแสดงในรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 เครื่องวัดความหนืดมูนนี่

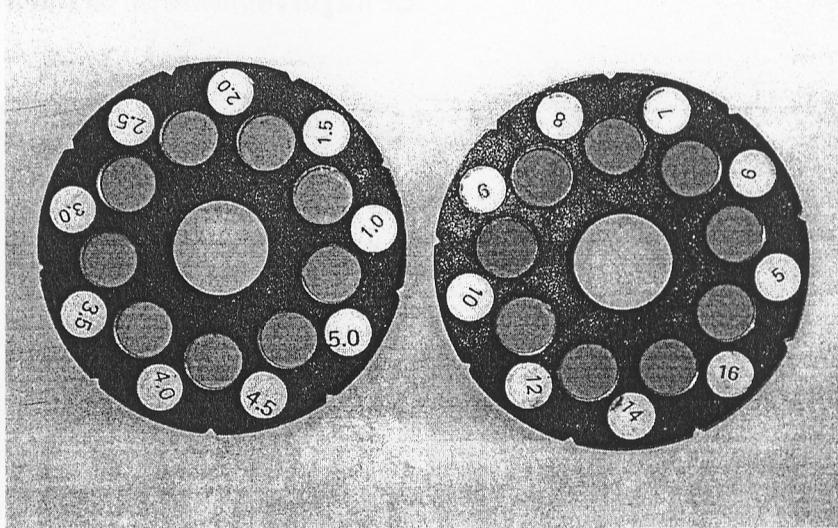
3.2.4 เครื่องชั่งไฟฟ้า (Electronic Balance) ชั่งได้ถูกต้องถึง 0.0001 กรัม และสามารถรับน้ำหนักได้สูงสุด 120.0000 กรัม ยี่ห้อ LIBBOR รุ่น AEG – 120 ผลิตโดยบริษัท Shimadzu ประเทศญี่ปุ่น

3.2.5 เครื่องชั่งไฟฟ้า (Electronic Balance) ชั่งได้ถูกต้องถึง 0.01 กรัม น้ำหนักที่ชั่งได้สูงสุด $5,000.00$ กรัม รุ่น Vibra ผลิตโดยบริษัท Shinko Denshi ประเทศญี่ปุ่น

3.2.6 เครื่องบดผสมยางสองลูกกลิ้ง (Two Roll Mill) ประกอบด้วยลูกกลิ้ง 2 ลูก มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 นิว ความยาว 12 นิว อัตราส่วนความเร็วของผิвлูกกลิ้งหน้าต่อลูกกลิ้งหลังเท่ากับ 1 : 1.25 ผลิตโดยบริษัท ชัยเจริญการช่าง จำกัด

3.2.7 อุปกรณ์สำหรับแข่ยาง ถังพลาสติกรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีฝาปิด ขนาดประมาณ $70 \times 50 \times 50$ เซนติเมตร

3.2.8 อุปกรณ์ทดสอบสียาง Lovibond ซึ่งเป็นแบบพิมพ์ (Mould) สำหรับอัดตัวอย่าง ทำด้วยสแตนเลสหรืออลูมิเนียมหนา 1.6 ± 0.2 มิลลิเมตร และมีช่องสำหรับใส่ตัวอย่างขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 14 มิลลิเมตร จำนวน 8 ช่อง มีแผ่นด้วยสแตนเลสหรืออลูมิเนียมความหนาเท่ากัน 2 แผ่น ประกอบแบบพิมพ์ สีมาตรฐาน Lovibond Comparator Discs "Rubber Latex Colours Amber Units" ซึ่งประกอบด้วย No 4/19 A สี 1-5 หน่วย แต่ละหน่วยต่างกัน 0.5 หน่วย และ No 4/19 B สี 5 - 16 หน่วย แต่ละหน่วยต่างกัน 1 หน่วย เป็นแผ่นสีมาตรฐานมีความเข้มสีตั้งแต่ 1 – 16 ใช้เทียบสีกับยางตัวอย่าง ลักษณะดังแสดงในรูปที่ 3.4

รูปที่ 3.4 อุปกรณ์ทดสอบสี Lovibond

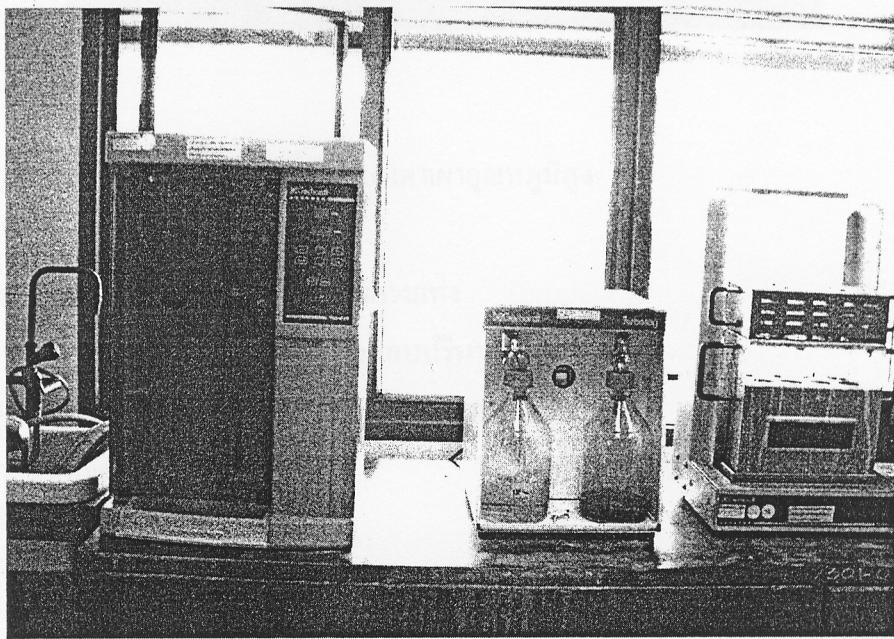
3.2.9 ไมโครมิเตอร์ (Micrometer) วัดได้ละเอียดถูกต้อง 0.01 มิลลิเมตร รุ่น SM-112 ผลิตโดยบริษัท Mitutoyo Co., Ltd. ประเทคโนโลยีญี่ปุ่น ใช้สำหรับวัดความหนาของแผ่นยาง

3.2.10 เครื่องตัดเศษวัสดุยางให้เป็นเส้น มีช่องระหว่างใบมีด 4.5 มิลลิเมตร ใช้มอเตอร์ 3 แรงม้า มีความเร็วรอบ 1,420 รอบต่อนาที ใช้ในการตัดยางแผ่นคิบให้เป็นเส้นที่มีความกว้างขนาดประมาณ 0.5 เซนติเมตร สร้างขึ้นโดยภาควิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

3.2.11 เครื่องตัดเส้นเศษยางวัสดุยางให้เป็นเม็ด ใช้มอเตอร์มีความเร็วรอบ 1,500 รอบต่อนาที มีช่องว่างระหว่างฟันโลหะ 9.5 มิลลิเมตร ใช้ในการตัดยางแผ่นคิบให้เป็นรูปร่างเป็นเม็ดเล็ก ๆ ขนาดประมาณ 0.1 – 0.2 เซนติเมตร สร้างขึ้นโดยภาควิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

3.2.12 ตู้อบอากาศร้อน (Hot Air Oven) รุ่น ULM500 ขนาดภายในอก 70 x 54 x75 เซนติเมตร ขนาดภายนอก 58 x 40 x 50 เซนติเมตร ปรับอุณหภูมิได้สูงสุด 250 °C มีพัดลมเป่าภายในเพื่อรักษาอุณหภูมิให้คงที่ และตั้งเวลาในการปิดได้นาน 24 ชั่วโมง ผลิตโดยบริษัท Memmert Gmbh ประเทศเยอรมันนี

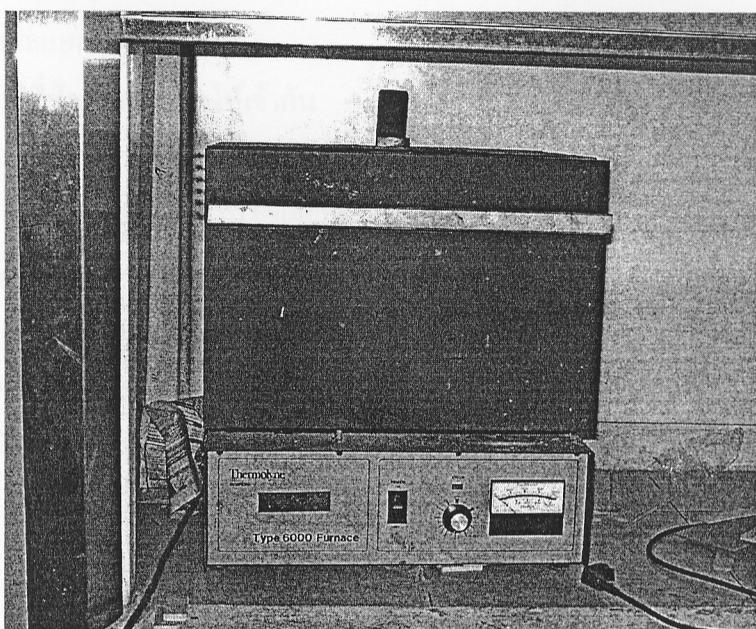
3.2.13 เครื่องหาปริมาณในไตรเจน ชนิด Kjeldalherm Digestion Block รุ่น KB อุณหภูมิการย่อย 380-400 °C ผลิตโดยบริษัท Gerhardt Co., Ltd. ประเทศเยอรมันนี เป็นอุปกรณ์สำหรับหาปริมาณในไตรเจน ลักษณะเครื่องดังแสดงในรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 เครื่องหาปริมาณในไตรเจน

3.2.14 โถแก้วดูดความชื้น (Desicator) พร้อมซิลิกาเจล (Silica Gel) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 30 เซนติเมตร ความสูง 32 เซนติเมตร ใช้สำหรับทำให้ตัวอย่างแห้งแท้

3.2.15 เตาเผาอุณหภูมิสูง (Muffle Furnace) ปรับอุณหภูมิตั้งแต่ 0 – 1200 °C รุ่น 6000 Furnace ผลิตโดยบริษัท บริษัท Barnstead Thermolyne Co., Ltd. ประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้สำหรับทดสอบปริมาณถ้าในยาง ลักษณะเครื่องดังแสดงในรูปที่ 3.6

รูปที่ 3.6 เตาเผาอุณหภูมิสูง

3.3 วิธีการเตรียมสารเคมีและวิธีการเตรียมยางแท้

3.3.1 การเตรียมสารเคมีที่ใช้ในการทดสอบปริมาณในโทรศัพท์

3.3.1.1 สารเร่งปฏิกิริยา (Catalyst mixture) เตรียมได้ดังนี้ คือ

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณที่ใช้ (กรัม)
โพแทสเซียมชัลเฟตชนิดแห้ง	150
คลอปเปอร์ชัลเฟต	20
ผงซิลิเนียม	10

นำสารเคมีที่ซึ่งแล้วมาผสมให้เข้ากันอย่างสม่ำเสมอ

3.3.1.2 อินดิเคเตอร์ผสม (Mix Indicator) เตรียมในรูปสารละลายน้ำ 0.15% โดยใช้สูตรดังนี้
ชนิดของสารเคมี ปริมาณที่ใช้ (กรัม)

เมทชิลเรด	0.10
เมทชิลนบถุ	0.05
เออทชิลแอลกอฮอล์	99.85

นำสารเคมีที่ซึ่งได้วาพสมให้เข้ากัน

3.3.1.3 สารละลายน้ำตราชูนโซเดียมคาร์บอเนต เตรียมในรูปสารละลายน้ำ 0.1 นอร์มอล โดยเตรียมได้ดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณที่ใช้
โซเดียมคาร์บอเนต	5.2990 กรัม
เติมน้ำกลั่นจนได้	1,000 มิลลิลิตร

นำวาพสมให้เข้ากันในขวดวัดปริมาตรโดยการเขย่าหาดใหญ่ ๆ ครั้ง

3.3.1.4 สารละลายน้ำตราชูนกรดซัลฟูริก เตรียมในรูปสารละลายน้ำ 0.1 นอร์มอล โดยเตรียมได้ดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณที่ใช้ (มิลลิลิตร)
กรดซัลฟูริก	2.8
เติมน้ำกลั่นจนได้	1,000.0

นำไปให้ความเข้มข้นที่แน่นอนโดยไถเตรตกับสารละลายน้ำตราชูนโซเดียมคาร์บอเนต 0.1 นอร์มอล โดยใช้เมทิลอะเรนจีเป็นอินดิเคเตอร์ ซึ่งสารละลายน้ำตราชูนโซเดียมคาร์บอเนตจะเปลี่ยนจากสีเหลืองเป็นสีเข้มพู

3.3.1.5 สารละลายน้ำตราชูนกรดซัลฟูริก เตรียมในรูปสารละลายน้ำ 0.01 นอร์มอล โดยเตรียมได้ดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณที่ใช้ (มิลลิลิตร)
----------------	--------------------------

สารละลายน้ำตารฐานกรดซัลฟูริก 0.1 นอร์มอล	100
เติมน้ำกลั่นจนได้	1,000
นำมาผสมให้เข้ากันในขวดวัดปริมาตรโดยการเขย่าหาด腋 ๆ ครั้ง	

3.3.1.6 สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ เตรียมในรูปสารละลายเข้มข้น 40% โดยน้ำหนัก เตรียมได้ดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณที่ใช้ (กรัม)
โซเดียมไฮดรอกไซด์	400
เติมน้ำกลั่นจนได้	1,000

นำสารละลายน้ำคนให้เข้ากันโดยใช้ความร้อนช่วยในการละลาย

3.3.1.7 สารละลายกรดบอริก เตรียมในรูปสารละลายเข้มข้น 4% โดยน้ำหนัก เตรียมได้ดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณที่ใช้ (กรัม)
กรดบอริก	40.0
เติมน้ำกลั่นจนได้	1,000.0

นำสารละลายน้ำคนให้เข้ากันโดยใช้ความร้อนช่วยในการละลาย

3.3.2 การเตรียมสารละลายต่างสำหรับแห้ง

ค่างที่ใช้มี 2 ชนิด คือ โซเดียมไฮดรอกไซด์ และ โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ ซึ่งจะมีวิธีการเตรียมดังต่อไปนี้

3.3.2.1 สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ เข้มข้น 0.5, 1.0, 2.0, 3.0 และ 5.0% เตรียมได้ดังนี้

ชนิดของสารเคมี	ปริมาณที่ใช้
โซเดียมไฮดรอกไซด์	75.0, 150.0, 300.0, 450.0, 750.0 กรัม
เติมน้ำกลั่นจนได้	15,000 มิลลิลิตร
ซึ่งโซเดียมไฮดรอกไซด์ตามน้ำหนักที่กำหนด เติมลงในน้ำกลั่น กระบวนการสารละลายเป็นเนื้อเดียวกันเป็นสารละลายใส	

3.3.2.2 สารละลายน้ำโพแทสเซียมไอกอไชค์ เพิ่มขึ้น 0.5, 1.0, 2.0, 3.0 และ 5.0% เตรียมໄไดดังนี้

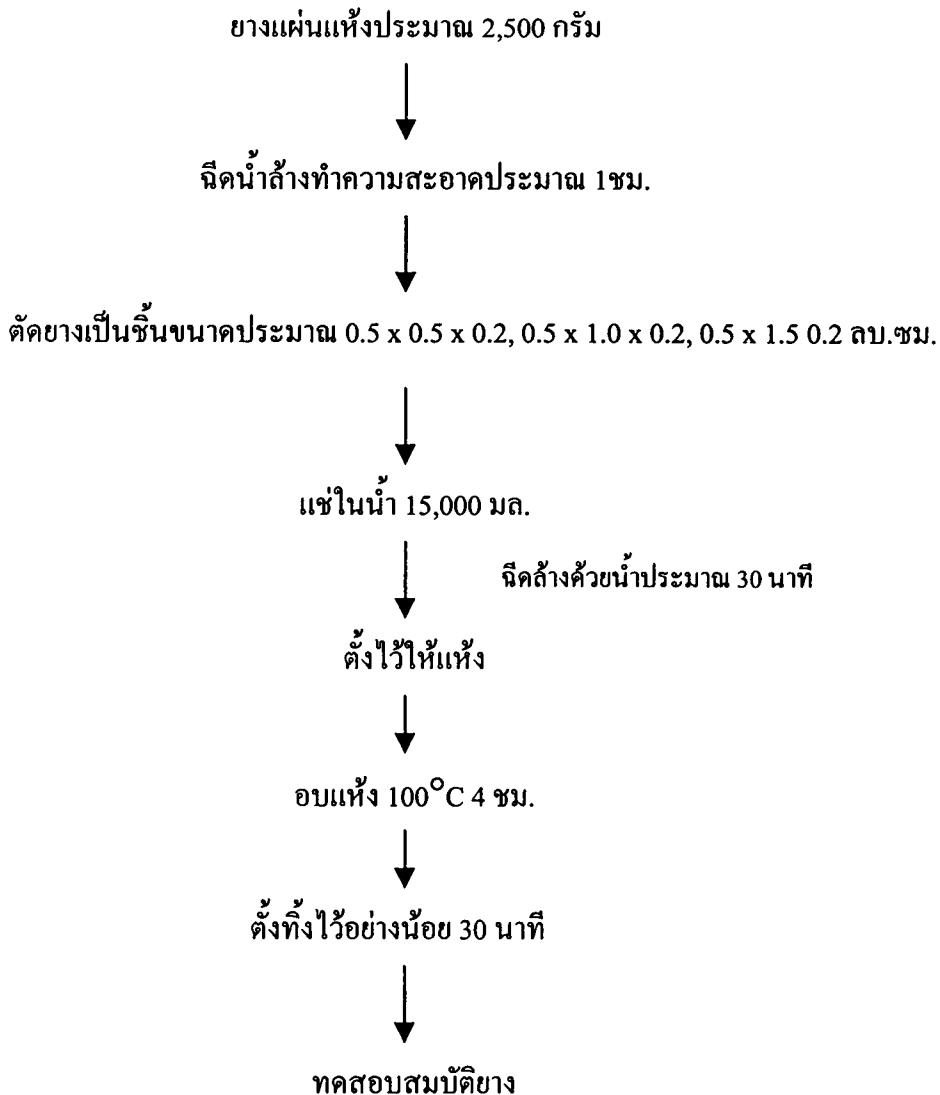
ชนิดของสารเคมี	ปริมาณที่ใช้
โพแทสเซียมไอกอไชค์	75.0, 150.0, 300.0, 450.0, 750.0 กรัม
เติมน้ำกําลังจนได้	15,000 มิลลิลิตร
ซึ่งโพแทสเซียมไอกอไชค์ ตามน้ำหนักที่กำหนด เติมลงในน้ำกําลัง กวนจนสารละลายน้ำ เป็นเนื้อดีกวักเป็นสารละลายน้ำ	

3.3.3 วิธีการเตรียมยางแท่ง

ในการทดลองนี้ใช้วัดคุณภาพ 3 ชนิดในการเตรียมยางแท่ง คือ ยางแผ่นดินแท่ง เศษยางก้อน และน้ำยางสด โดยมีรายละเอียดของการเตรียมยางแท่งจากยางชนิดต่าง ๆ ดังนี้

3.3.3.1 การเตรียมยางแท่งจากยางแผ่นดินแท่ง

โดยนำยางแผ่นดินแท่งมาฉีดน้ำล้างทำความสะอาดเป็นเวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นตัดยางเป็นชิ้นเล็ก ๆ ขนาดประมาณ $0.5 \times 0.5 \times 0.2$, $0.5 \times 1.0 \times 0.2$ และ $0.5 \times 1.5 \times 0.2$ ลูกบาศก์เซนติเมตร โดยมีค่าเบอร์ปรวน ± 0.1 เซนติเมตร ด้วยเครื่องมือตัดยาง นำไปแช่น้ำ จากนั้นฉีดน้ำล้างประมาณ 30 นาที ตั้งไว้ให้แห้งนำไปอบในตู้อบอุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง เมื่ออบเสร็จแล้วตั้งไว้ 30 นาที ก่อนนำไปทดสอบหาปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณถ้า ปริมาณสิ่งสกปรกในตอรเจน ความหนืดดูนนี่ ความอ่อนตัวเริ่มต้น ดังนีความอ่อนตัวในยาง และความเข้มสีตามหัวข้อ 3.5.2 – 3.5.8 ขั้นตอนการเตรียมยางแท่งจากยางแผ่นดินแท่งแสดงดังรูปที่ 3.7

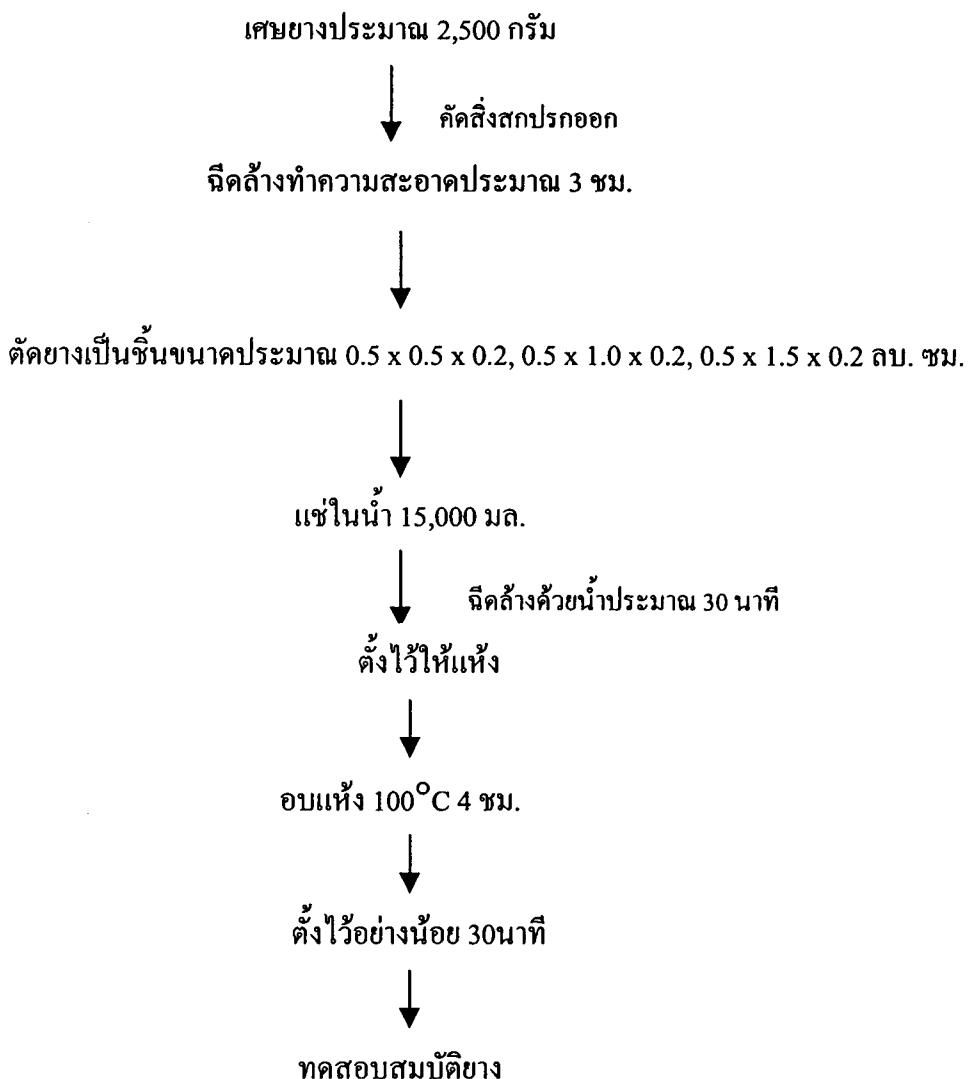

รูปที่ 3.7 ขั้นตอนการเตรียมยางแท่งจากยางแผ่นแท่ง

3.3.3.2 การเตรียมยางแท่งจากเศษยางก้อน

โดยนำเศษยางก้อนมาคัดสิ่งสกปรกที่เห็นด้วยตาเช่น เปลือกไม้ ดิน อกไหหหมด ล้างทำความสะอาดโดยการฉีดน้ำฉีดล้างประมาณ 3 ชั่วโมง และตัดยางก้อนเป็นชิ้นขนาดประมาณ $0.5 \times 0.5 \times 0.2$, $0.5 \times 1.0 \times 0.2$ และ $0.5 \times 1.5 \times 0.2$ ลูกบาศก์เซนติเมตร นำมาแช่ในน้ำ 15,000 มิลลิลิตร จากนั้นฉีดน้ำล้างประมาณ 30 นาที ตั้งไว้ให้แห้ง นำไปอบที่อุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง เมื่ออบเสร็จแล้วตั้งไว้ 30 นาที ก่อนนำไปทดสอบหาปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณถ้า ปริมาณ

สิ่งระเหย ปริมาณในโตรเจน ความหนืดมูนนี ความอ่อนตัวเริ่มต้น ดัชนีความอ่อนตัวในยาง และความเข้มสี ตามทั่วไป 3.5.2 – 3.5.8 ขั้นตอนการเตรียมยางแห่งจากยางแผ่นแห้งแสดงดังรูปที่ 3.8

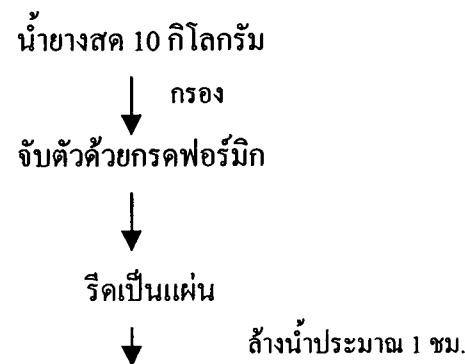

รูปที่ 3.8 ขั้นตอนการเตรียมยางแห่งจากเศษยางก่อน

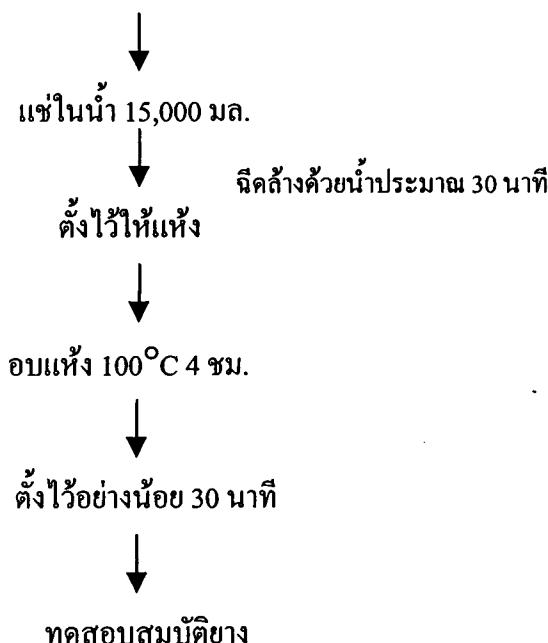
3.3.3.3 การเตรียมยางแห่งจากน้ำยางสด

โดยนำน้ำยางสดปริมาณ 10 กิโลกรัม นำมากรองสิ่งสกปรก และปรับความเข้มข้นของน้ำยางสดให้อยู่ในช่วงประมาณ 15 - 20% โดยการเติมน้ำ จากนั้นจับตัวน้ำยางสดด้วยกรดฟอร์มิกเข้มข้น 3% โดยเติมกรดลงไปในปริมาณ 0.03 - 0.10% โดยนำหนักของเนื้อยางแห้ง ทำการกวนน้ำ

ยางสุดเพื่อให้กรดฟอร์มิกเกิดการกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอ ทิ้งไว้ให้ยางเกิดการจับตัว รีดยางให้เป็นแผ่นหนาประมาณ 0.2 เซนติเมตร ถ้างานความสะอาดยางในน้ำไว้ลดประมาณ 1 ชั่วโมง ตัดและย่อยางให้เป็นชิ้นเล็ก ๆ ขนาด $0.5 \times 0.5 \times 0.2$, $0.5 \times 1.0 \times 0.2$ และ $0.5 \times 1.5 \times 0.2$ เซนติเมตร นำไปแช่ในน้ำ จากนั้นฉีดน้ำล้างประมาณ 30 นาที ตั้งไว้ให้แห้ง นำไปอบอุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง เมื่อบาเริ่งแล้วตั้งไว้อุ่นน้ำอุ่น 30 นาที ก่อนนำไปทดสอบหาปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณถ้าปริมาณสิ่งระเหย ปริมาณในต่อเจน ความหนืดมูนนี่ ความอ่อนตัวเริ่มต้น ดัชนีความอ่อนตัวในยาง และความเข้มสี ตามหัวข้อ 3.5.2 – 3.5.8 ขั้นตอนการเตรียมยางแท่งจากน้ำยางสุดดังแสดงในรูปที่ 3.9

ตัดยางเป็นชิ้นขนาดประมาณ $0.5 \times 0.5 \times 0.2$, $0.5 \times 1.0 \times 0.2$ และ $0.5 \times 1.5 \times 0.2$ ลบ.ซม.

รูปที่ 3.9 ขั้นตอนการเตรียมยางแท่งจากน้ำยางสุด

3.4 วิธีดำเนินการ

การทดลองที่สำคัญโดยสรุป มีดังนี้ เตรียมยางแท่ง ตามหัวข้อ 3.3.3 โดยในระหว่างขั้นตอนการเตรียมยางแท่งจะมีการแซ่บยางในน้ำหรือสารละลายค้าง โดยในขั้นตอนการแซ่บยางในน้ำจะมีการศึกษาอิทธิพลของขนาดของยาง อิทธิพลของเวลาที่แซ่บยาง อิทธิพลของอุณหภูมิที่อบยาง และอิทธิพลของชนิดของยาง ส่วนในขั้นตอนการแซ่บยางในสารละลายค้าง ซึ่งจะมีการศึกษาอิทธิพลของชนิดสารละลายค้าง อิทธิพลของความเข้มข้นของสารละลายค้าง และอิทธิพลของเวลาที่แซ่บยางดินจากนั้นจึงนำยางที่ได้ไปทดสอบหาปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณเส้า ปริมาณสิ่งระเหย ปริมาณในโทรศัพท์ ความหนืดมูนนี่ ความอ่อนตัวเริ่มต้น ดัชนีความอ่อนตัวในยาง และความเข้มสี ตามหัวข้อ 3.5.2 – 3.5.8 รายละเอียดของขั้นตอนการทดลองต่างๆ มีดังนี้

3.4.1 ปัจจัยที่มีผลการแซ่บยางดินในน้ำต่อสมบัติของยางแท่ง

เตรียมยางแท่งตามหัวข้อ 3.3.3 โดยใช้น้ำเป็นตัวกลางในการแซ่บยาง พร้อมทั้งศึกษาอิทธิพลของขนาดของยางดิน อิทธิพลของเวลาที่แซ่บยางดิน อิทธิพลของอุณหภูมิที่อบยางดิน และศึกษาอิทธิพลของชนิดของยางดิน ที่มีผลต่อสมบัติของยางแท่งที่เตรียมได้ดังนี้

3.4.1.1 อิทธิพลของขนาดของยางดิน

ศึกษาอิทธิพลของขนาดของยางดินที่ใช้ทำยางแท่ง โดยเตรียมยางแท่งจากยางแผ่นแห้งเศษยางก้อน และน้ำยางสัดさまหัวข้อที่ 3.3.3.1- 3.3.3.3 เตรียมยางให้มีขนาดของยางเป็น 3 ขนาดที่แตกต่างกันโดยเตรียมยางให้มีขนาดประมาณ $0.5 \times 0.5 \times 0.2$, $1.0 \times 0.5 \times 0.2$ และ $1.5 \times 0.5 \times 0.2$ ลูกบาศก์เซนติเมตร ปริมาณ 2,500 กรัม นำมาแซ่บในน้ำ 15,000 มิลลิลิตรเป็นเวลา 72 ชั่วโมง ล้างน้ำ 30 นาที จากนั้นนำยางที่ได้นำไปอบในตู้อบที่อุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง แล้วนำไปทดสอบปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณเส้า ปริมาณสิ่งระเหย ปริมาณในโทรศัพท์ ความหนืดมูนนี่ ความอ่อนตัวเริ่มต้น ดัชนีความอ่อนตัวในยาง และความเข้มสี ตามหัวข้อ 3.5.2 – 3.5.8

3.4.1.2 อิทธิพลของเวลาที่แซ่บยางดิน

ศึกษาอิทธิพลของเวลาที่แซ่บยางดินในน้ำ โดยเตรียมยางแท่งจากยางแผ่นแห้งตามหัวข้อที่ 3.3.3.1 โดยใช้ยางแผ่นแห้งที่มีขนาดประมาณ $0.5 \times 0.5 \times 0.2$ ลูกบาศก์เซนติเมตร ปริมาณ 2,500 กรัม นำมาแซ่บในน้ำ 15,000 มิลลิลิตร โดยแบ่งเวลาการแซ่บยางเป็น 0, 3, 6, 9, 12, 24, 48, 72 และ 96 ชั่วโมง ตามลำดับ ล้างน้ำอีกครั้งประมาณ 30 นาที ตั้งไว้ให้แห้ง นำไปอบในตู้อบที่อุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ตั้งไว้ 30 นาที ก่อนนำไปทดสอบหาปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณเส้า ปริมาณ

3.4 วิธีดำเนินการ

การทดลองที่สำคัญโดยสรุป มีดังนี้ เตรียมยางแท่ง ตามหัวข้อ 3.3.3 โดยในระหว่างขั้นตอนการเตรียมยางแท่งจะมีการแซ่บยางในน้ำหรือสารละลายค้าง โดยในขั้นตอนการแซ่บยางในน้ำจะมีการศึกษาอิทธิพลของขนาดของยาง อิทธิพลของเวลาที่แซ่บยาง อิทธิพลของอุณหภูมิที่อบยาง และอิทธิพลของชนิดของยาง ส่วนในขั้นตอนการแซ่บยางในสารละลายค้าง ซึ่งจะมีการศึกษาอิทธิพลของชนิดสารละลายค้าง อิทธิพลของความเข้มข้นของสารละลายค้าง และอิทธิพลของเวลาที่แซ่บยางคิบจากนั้นจึงนำยางที่ได้ไปทดสอบหาปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณเต้า ปริมาณสิ่งระเหย ปริมาณในตอรเจน ความหนืดคุณนี่ ความอ่อนตัวเริมต้น ดัชนีความอ่อนตัวในยาง และความเข้มสี ตามหัวข้อ 3.5.2 – 3.5.8 รายละเอียดของขั้นตอนการทดลองต่าง ๆ มีดังนี้

3.4.1 ปัจจัยที่มีผลการแซ่บยางคิบในน้ำต่อสมบัติของยางแท่ง

เตรียมยางแท่งตามหัวข้อ 3.3.3 โดยใช้น้ำเป็นตัวกลางในการแซ่บยาง พร้อมทั้งศึกษาอิทธิพลของขนาดของยางคิบ อิทธิพลของเวลาที่แซ่บยางคิบ อิทธิพลของอุณหภูมิที่อบยางคิบ และศึกษาอิทธิพลของชนิดของยางคิบ ที่มีผลต่อสมบัติของยางแท่งที่เตรียมได้ดังนี้

3.4.1.1 อิทธิพลของขนาดของยางคิบ

ศึกษาอิทธิพลของขนาดของยางคิบที่ใช้ทำยางแท่ง โดยเตรียมยางแท่งจากยางแผ่นแห้ง เชยกางก้อน และน้ำยางสดตามหัวข้อที่ 3.3.3.1- 3.3.3.3 เตรียมยางให้มีขนาดของยางเป็น 3 ขนาดที่แตกต่างกัน โดยเตรียมยางให้มีขนาดประมาณ $0.5 \times 0.5 \times 0.2$, $1.0 \times 0.5 \times 0.2$ และ $1.5 \times 0.5 \times 0.2$ ลูกบาศก์เซนติเมตร ปริมาณ 2,500 กรัม นำมาแซ่บในน้ำ 15,000 มิลลิลิตรเป็นเวลา 72 ชั่วโมง ถังน้ำ 30 นาที จากนั้นนำยางที่ได้นำไปอบในตู้อบที่อุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง แล้วนำไปทดสอบปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณเต้า ปริมาณสิ่งระเหย ปริมาณในตอรเจน ความหนืดคุณนี่ ความอ่อนตัวเริมต้น ดัชนีความอ่อนตัวในยาง และความเข้มสี ตามหัวข้อ 3.5.2 – 3.5.8

3.4.1.2 อิทธิพลของเวลาที่แซ่บยางคิบ

ศึกษาอิทธิพลของเวลาที่แซ่บยางคิบในน้ำ โดยเตรียมยางแท่งจากยางแผ่นแห้งตามหัวข้อที่ 3.3.3.1 โดยใช้ยางแผ่นแห้งที่มีขนาดประมาณ $0.5 \times 0.5 \times 0.2$ ลูกบาศก์เซนติเมตร ปริมาณ 2,500 กรัม นำมาแซ่บในน้ำ 15,000 มิลลิลิตร โดยแบ่งเวลาการแซ่บยางเป็น 0, 3, 6, 9, 12, 24, 48, 72 และ 96 ชั่วโมง ตามลำดับ ถังน้ำอีกรังประมาณ 30 นาที ตั้งไว้ให้แห้ง นำไปอบในตู้อบที่อุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ตั้งไว้ 30 นาที ก่อนนำไปทดสอบหาปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณเต้า ปริมาณ

ในโตรเจน ปริมาณสิ่งระเหย ความหนืดมูนนี่ ความอ่อนตัวเริ่มต้น ดัชนีความอ่อนตัวในยาง และความเข้มสี ตามหัวข้อ 3.5.2 – 3.5.8

3.4.1.3 อิทธิพลของอุณหภูมิที่อ่อนยางดิน

ศึกษาอิทธิพลของอุณหภูมิที่ใช้อ่อนยางดิน โดยเตรียมยางแห่งจากยางแผ่นแห้งตามหัวข้อที่ 3.3.3.1 โดยใช้ยางแผ่นแห้งที่มีขนาดประมาณ $0.5 \times 0.5 \times 0.2$ ลูกบาศก์เซนติเมตร ปริมาณ 2,500 กรัม ถังน้ำ 30 นาที นำมาแช่ในน้ำ 15,000 มิลลิลิตร เป็นเวลา 72 ชั่วโมง ถังน้ำอีกรัง ประมาณ 30 นาที ตั้งไว้ให้แห้ง นำไปอบในครัวเรือนโดยเปลี่ยนอุณหภูมิเป็น 70, 100 และ 120°C เสร็จแล้วตั้งไว้ 30 นาที ก่อนนำไปทดสอบหาปริมาณสิ่งระเหย ความหนืดมูนนี่ ความอ่อนตัวเริ่มต้น และดัชนีความอ่อนตัวในยาง ตามหัวข้อ 3.5.5 – 3.5.7

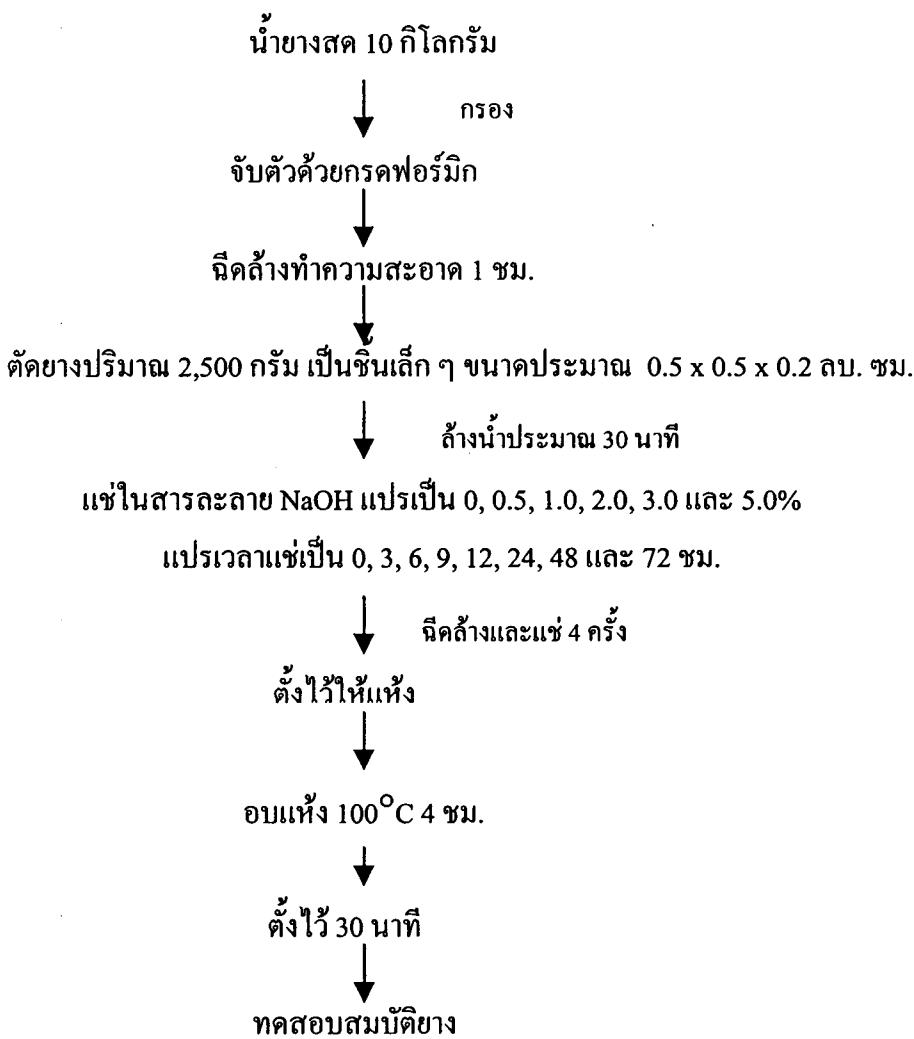
3.4.1.4 อิทธิพลของชนิดของยางดิน

ศึกษาอิทธิพลของชนิดของยางดินในการเตรียมยางแห่งโดยใช้ยางแผ่นแห้ง เศษยาง ก้อน และน้ำยางสด ดังรายละเอียดตามหัวข้อ 3.3.3.1 – 3.3.3.3 มาทำความสะอาดเบื้องต้น โดยการนำสิ่งสกปรกที่เห็นด้วยตาออกและถังน้ำประมาณ 1 ชั่วโมง จากนั้นตัดและบดยางให้มีขนาดประมาณ $0.5 \times 0.5 \times 0.2$ ลูกบาศก์เซนติเมตร ถังน้ำ 30 นาที นำมาแช่ในน้ำ 15,000 มิลลิลิตร เป็นเวลา 72 ชั่วโมง ถังน้ำอีกรัง ประมาณ 30 นาที ตั้งไว้ให้แห้ง นำไปอบในครัวเรือนที่อุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ตั้งไว้ 30 นาที ก่อนนำไปทดสอบหาปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณเด้า ปริมาณ ในโตรเจน ปริมาณสิ่งระเหยความหนืดมูนนี่ ความอ่อนตัวเริ่มต้น ดัชนีความอ่อนตัวในยาง และความเข้มสี ตามหัวข้อ 3.5.2 – 3.5.8

3.4.2 อิทธิพลของการแซ่บยางดินจากน้ำยางสดในสารละลายน้ำต่อสมบัติของยางแห่ง

เตรียมยางแห่งจากน้ำยางสดมาแซ่บในสารละลายน้ำต่างดังรายละเอียดตามหัวข้อ 3.3.3.3 โดยศึกษาอิทธิพลของความเข้มข้นของสารละลายน้ำต่าง อิทธิพลของชนิดสารละลายน้ำต่าง และอิทธิพลของเวลาที่แซ่บยางดิน จากนั้นจึงนำยางที่ได้ไปทดสอบหาปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณเด้า ปริมาณ ในโตรเจน ปริมาณสิ่งระเหย ความหนืดมูนนี่ ความอ่อนตัวเริ่มต้น ดัชนีความอ่อนตัวในยาง และความเข้มสี ตามหัวข้อ 3.5.2 – 3.5.8 รายละเอียดของขั้นตอนการทดลองต่าง ๆ มีดังนี้

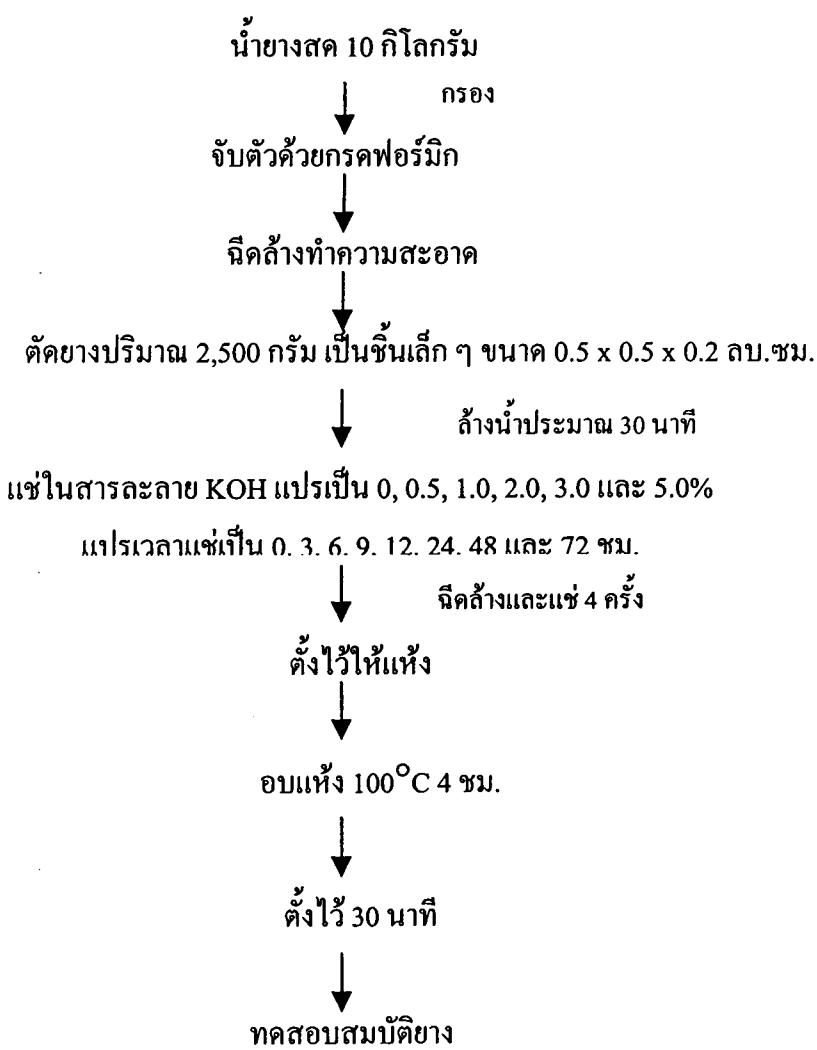
3.4.2.1 อิทธิพลของการ เชี่ยงดินในสารละลายน้ำเดี่ยมไฮดรอกไซด์ต่อสมบัติของยางแท่ง
ทดลองในห้องปฏิบัติการ โดยนำน้ำยางสดมาจับตัวด้วยกรดฟอร์มิก จากนั้นตัดบอยยางเป็นชิ้นเล็ก ๆ ขนาดประมาณ $0.5 \times 0.5 \times 0.2$ ลูกบาศก์เซนติเมตร โดยแบ่งปริมาณของสารละลายน้ำเดี่ยมไฮดรอกไซด์ แบร์ความเข้มข้นเป็น 0, 0.5, 1.0, 2.0, 3.0 และ 5% ตามลำดับ และแบร์เวลาของการ เชี่ยงเป็น 0, 3, 6, 9, 12, 24, 48, และ 72 ชั่วโมง ตามลำดับ เมื่อเชื่อมกันหนาดามเวลาแล้ว นำยางชิ้นเล็กมาล้างน้ำโดยการฉีดด้วยน้ำไหลด และ เชี่ยงในน้ำ 4 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที ตั้งไว้ให้แห้งแล้วนำอาบน้ำด้วยน้ำอุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ตั้งไว้ให้เย็น 30 นาที ก่อนนำไปทดสอบหาปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณถ้า ปริมาณสิ่งระเหย ปริมาณในต่อเจน ความหนืดมูนนี่ ความอ่อนตัวเริ่มต้น ดัชนีความอ่อนตัวในยาง และความเข้มสี ตามหัวข้อ 3.5.2 – 3.5.8 รายละเอียดดังแสดงในรูปที่ 3.10

รูปที่ 3.10 ขั้นตอนการ เชี่ยงดินในสารละลายน้ำเดี่ยมไฮดรอกไซด์

3.4.2.2 อิทธิพลของการแร่ย่างดินในสารละลายโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ต่อสมบัติของยางแท่ง

ทดลองในห้องปฏิบัติการ โดยนำน้ำยางส่วนมากตัวคั่วกรดฟอร์มิก จากนั้นตัดย่อยยางเป็นชิ้นขนาดประมาณ $0.5 \times 0.5 \times 0.2$ เซนติเมตร โดยแบ่งปริมาณของสารละลายโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ แบร์ความเข้มข้นเป็น 0, 0.5, 1.0, 2.0, 3.0 และ 5.0% ตามลำดับ และแบร์เวลาของการแร่เป็น 0, 3, 6, 9, 12, 24, 48, และ 72 ชั่วโมง ตามลำดับ เมื่อแร่กรบกำหนดความเวลาแล้ว นำยางชิ้นเล็กมาถังน้ำโดยการฉีดคั่วบน้ำไว้แล้ว และแร่ในน้ำ 4 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที ตั้งไว้ให้แห้ง แล้วนำมารอบในตู้อบที่อุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ตั้งไว้ให้เย็น 1 ชั่วโมง ก่อนนำไปทดสอบหาปริมาณสิ่งสกปรก ปริมาณเด้า ปริมาณสิ่งระเหย ปริมาณไนโตรเจน ความหนืดมูนนี่ ความอ่อนตัวเริ่มต้น ดัชนีความอ่อนตัวในยาง และความเข้มสี ตามหัวข้อ 3.5.2 – 3.5.8 ขั้นตอนดังแสดงในรูปที่ 3.11

รูปที่ 3.11 ขั้นตอนการแร่ยางในสารละลายโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์

3.5 การทดสอบสมบัติของยาง

3.5.1 การเตรียมตัวอย่าง (Sample Preparation)

ก่อนที่จะนำตัวอย่างยางเท่านไปทดสอบหาสมบัติต่างๆ จะต้องมีการเตรียมตัวอย่าง โดยการบดตัวอย่างให้เป็นเนื้อเดียวกัน เพื่อความสม่ำเสมอของชิ้นทดสอบ โดยการปรับระยะห่างระหว่างลูกกลิ้ง ให้ปรับระยะห่างระหว่างลูกกลิ้งทั้งสองจนได้ความหนาที่ต้องการ หรือเท่ากันทั้งสองแผ่น ระยะห่างระหว่างลูกกลิ้งที่ต้องปรับเพื่องานทดสอบยางเท่าน คือ 0.065 นิ้ว (1.65 มม.) สำหรับการบดยางให้เป็นเนื้อเดียวกัน หรือ 0.020 นิ้ว (0.51 มม.) สำหรับการเตรียมชิ้นทดสอบปริมาณสิ่งระเหย หรือ 0.013 นิ้ว (0.33 มม.) สำหรับการเตรียมชิ้นทดสอบปริมาณสิ่งสกปรก จากนั้นลงหมายเลขตัวอย่าง บดตัวอย่างให้เป็นเนื้อเดียวกัน โดยที่ก่อนแล้วต้องดูเวลาการบดตัวอย่าง ต้องทำให้ลูกกลิ้งเย็นที่อุณหภูมิห้อง โดยผ่านน้ำเย็นเข้าลูกกลิ้ง ปรับระยะห่างระหว่างลูกกลิ้งทั้งสองให้ห่างกัน 0.065 นิ้ว (1.65 มม.) นำตัวอย่างไปผ่านลูกกลิ้งที่ปรับระยะเดียว จำนวน 6 ครั้ง ยางที่ผ่านลูกกลิ้งออกมาแต่ละครั้ง ม้วนเป็นรูปทรงกระบอก ใส่ปลายข้างหนึ่งเข้าเครื่องในการบดครั้งต่อ ๆ ไป ระหว่างการบดครั้งที่ 1 – ครั้งที่ 5 หากมีเศษยางตกอยู่บนภาชนะรองรับให้ลูกกลิ้งทั้งสอง ให้เก็บนำมาร่วมกับยางที่จะบดในครั้งต่อไปให้หมด ส่วนครั้งที่ 6 รีดยางออกมานเป็นแผ่น แล้วนำไปตัดแบ่งเป็นชิ้นเล็กๆเพื่อทดสอบหาสมบัติต่างๆ ดังนี้

สมบัติ	น้ำหนักชิ้นทดสอบโดยประมาณ (กรัม)
ปริมาณสิ่งสกปรก	15
ปริมาณเด้า	10
ปริมาณในโตรเจน	10
ปริมาณสิ่งระเหย	15
ดัชนีความอ่อนตัว และสี	25
ความหนืด	25

3.5.2 การทดสอบปริมาณสิ่งสกปรก (Determination of Dirt Content)

การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM D1278-91a Standard Test Method for Rubber from Natural Sources Chemical Analysis ซึ่งมีวิธีการทดสอบดังนี้ นำยางที่เตรียมไว้ประมาณ 15 กรัม ผ่านเครื่องบด ซึ่งมีน้ำเย็นผ่านถุงกลึงที่ปรับช่องห่าง 0.013 นิ้ว จำนวน 2 ครั้ง และนำมาตัดเป็นชิ้นเล็กๆ ซึ่งให้ได้น้ำหนักเน่นอนระหว่าง 10.0000 – 10.0200 กรัม ใส่ในขวดแก้วรูปชันพู่ ขนาด 500 มิลลิลิตร ซึ่งเติมน้ำมันสนจำนวน 250 มิลลิลิตรและสารเคมีเร่งการละลายยางจำนวน 1 มิลลิลิตร ไว้ก่อนแล้ว นำไปทำให้ร้อนที่อุณหภูมิประมาณ 140°C (มีการนำขวดแก้วออกมاغ่วง เป็นระยะเพื่อช่วยเร่งการละลายให้เร็วขึ้น) จนยางละลายหมด นำสารละลายยางที่ยังร้อนเหล่านั้นตัวกรองขนาด 44 ไมครอนที่สะอาด แห้งและบันทึกน้ำหนักไว้แล้ว การเทสารละลายยางผ่านตัวกรอง พยายามให้เหลือผงไว้ในขวดแก้วให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ล้างสิ่งสกปรกที่เหลือ 2 ครั้งโดยใช้น้ำมันสนร้อนครั้งละประมาณ 30 – 50 มิลลิลิตร เทน้ำมันร้อนล้างผ่านตัวกรอง เสร็จแล้วตะแคงขวดแก้ว ผิดน้ำมันสนเย็นล้างสิ่งสกปรกลงตัวกรองให้หมด เมื่อแน่ใจว่าสิ่งสกปรกจากขวดแก้วถูกผิดล้างลงตัวกรองหมดแล้วจึงใช้น้ำมันสนร้อนล้างรอบ ๆ ภายใน และภายนอกตัวกรองอีกครั้ง เสร็จแล้วนำตัวกรองพร้อมสิ่งสกปรก อบแห้งในตู้อบอุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ทำให้เย็นในโถแก้วดูดความชื้นและบันทึกน้ำหนัก

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณสิ่งสกปรก} (\%) = \frac{B - A}{W} \times 100 \%$$

เมื่อ A = น้ำหนักตัวกรอง หน่วยเป็นกรัม

B = น้ำหนักตัวกรองพร้อมสิ่งสกปรก หน่วยเป็นกรัม

W = น้ำหนักชิ้นทดสอบ หน่วยเป็นกรัม

3.5.3 การทดสอบปริมาณเถ้า (Determination of Ash Content)

การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM D1278-91a Standard Test Method for Rubber from Natural Sources Chemical Analysis ซึ่งมีวิธีการทดสอบดังนี้ ซึ่งยางที่เตรียมไว้ให้ได้น้ำหนัก 5 กรัม และละเอียด 0.0001 กรัม จากนั้นห่อยางด้วยกระดาษกรอง ใส่ในถ้วยทนความร้อน ที่สะอาด แห้งและบันทึกน้ำหนักไว้แล้ว นำเข้าเผาในเตาเผาอุณหภูมิสูงที่อุณหภูมิ $550 \pm 20^{\circ}\text{C}$ จน

กระตุ้นการเผาไหม้สมบูรณ์ใช้เวลาประมาณ 4 ชั่วโมง และทำให้เย็นในโถแก้วคุดความชื้นแล้วซึ่งจะลดอีกด 0.0001 กรัม

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณเดือน} = \frac{B - A}{A} \times 100 \%$$

w

เมื่อ $A = \text{น้ำหนักถ่วงทันความร้อน}$ หน่วยเป็นกรัม

B = น้ำหนักถ่วงทันความร้อนพร้อมเต้า หน่วยเป็นกรัม

W = น้ำหนักชิ้นทดสอบ หน่วยเป็นกรัม

3.5.4 การทดสอบปริมาณไนโตรเจน (Determination of Nitrogen Content)

การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM D3533-90 Standard Method of Testing Rubber – Nitrogen Content ซึ่งมีวิธีการทดสอบดังนี้ ชั้งขางที่เตรียมไว้ให้ได้น้ำหนัก 0.1 กรัม ละเอี๊ด 0.0001 กรัม ใส่ในขวดแก้วสำหรับย้อมสลาย เติมส่วนผสมของสารเร่งปฏิกิริยา 0.65 กรัม และกรดกำมะถันเข้มข้น ปริมาตร 10 มล. ให้ความร้อน $380 - 400^{\circ}\text{C}$ จนได้สารละลายใสสีเขียว หรือไม่มีสีทึ้งไว้ให้เย็น แล้วเจือจางด้วยน้ำกลั่นปริมาตร 20 มล. ถ่ายสารละลายลงในชุดกลั่นซึ่งเตรียมผ่านไว้น้ำให้ร้อนไว้แล้ว และถางขวดแก้วที่ใส่สารละลายนี้ด้วยน้ำกลั่นปริมาตร 2 – 3 มล. เติมสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 40% ปริมาตร 25 มล. ลงในชุดกลั่น และถางด้วยน้ำกลั่น ไม่เกิน 5 มล. นำขวดแก้วรูปชามพู่ขนาด 250 มล. ที่มีสารละลายกรดอะกิ 2% ปริมาตร 20 มล. และสารละลายเมทัลคลีตเรต 2 หยด – 3 หยด รองรับสิ่งกลั่น โดยให้ปลายหลอดแก้วของเครื่องความแน่นจุ่นอยู่ใต้ผิวของสารละลาย ผ่านไอน้ำเพื่อทำการกลั่นประมาณ 5 นาที เเละถางขวดแก้วรูปชามพู่ที่รองรับสิ่งกลั่นให้ในปริมาตร 150 มล. แล้วใช้น้ำกลั่นฉีดถางปลายหลอดแก้ว ให้เตรททันทีกับสารละลายกรดกำมะถัน 0.01 นอร์มอล ที่จุดยุติสารละลายจะเปลี่ยนจากสีฟ้าเป็นสีม่วงอ่อน ทำการวิธีทดสอบทุกอย่างโดยไม่ใส่ตัวอย่าง (blank)

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณในโตรเจน} (\%) = \frac{(V_1 - V_2) N \times 0.0140}{W} \times 100$$

เมื่อ V_1 = ปริมาตรสารละลายน้ำมันที่ใช้ในการไถเทเรหตัวอย่าง หน่วยเป็นมิลลิลิตร
 V_2 = ปริมาตรสารละลายน้ำมันที่ใช้ในการไถเทเรห์ blank หน่วยเป็นมิลลิลิตร
 N = ความเข้มข้นของสารละลายน้ำมัน หน่วยเป็นอร์โนด
 W = น้ำหนักชิ้นทดสอบ หน่วยเป็นกรัม

3.5.5 การทดสอบปริมาณสิ่งระเหย (Determination of Volatile Matter Content)

การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM D1278-91a Standard Test Method for Rubber from Natural Sources Chemical Analysis ซึ่งมีวิธีการทดสอบดังนี้ ชั้งยางที่เตรียมไว้ให้ได้น้ำหนัก 10 กรัม และละเอื้ัด 0.0001 กรัม นำไปผ่านเครื่องบดซึ่งมีน้ำเย็นผ่านถุงกลึงที่ปรับช่องห่าง 0.02 นิ้ว ถ้ามีชิ้นยางตกหล่นเก็บรวมให้หมด เรียงยาง 10 ตัวอย่างในถาดอลูминีียม นำไปอบในตู้อบอุณหภูมิ $100 \pm 3^{\circ}\text{C}$ นาน 4 ชั่วโมง จากนั้นนำยางออกจากตู้อบและนำยางแต่ละชิ้นใส่ในถุงพลาสติก พับปากถุง 3 ครั้ง พับครึ่งอีกครั้งแล้วนำไปหนีบไว้กับที่หนีบปล่อยยางในถุงพลาสติกให้เย็นไว้เวลา 30 นาที นำไปซับละเอื้ัด 0.0001 กรัม

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณสิ่งระเหย (\%)} = \frac{A - B}{A} \times 100$$

เมื่อ A = น้ำหนักชิ้นทดสอบก่อนอบ หน่วยเป็นกรัม
 B = น้ำหนักชิ้นทดสอบหลังอบ หน่วยเป็นกรัม

3.5.6 การทดสอบความหนืดมูนนี่ (Determination of Mooney Viscosity)

การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM D 3157-84 Standard Method of Testing Rubber - Viscosity, Stress-Relaxation, and Pre-Vulcanization Characteristics (Mooney Viscometer) ซึ่งมีวิธีการทดสอบดังนี้ ตรวจสอบอุณหภูมิของช่องใส่ยางให้คงที่ที่อุณหภูมิ 100°C อุ่นโรเตอร์ (rotor) โดยใส่ลงในช่องใส่ยางให้รอบเป็นเวลา 2 นาที นำโรเตอร์ออกจากช่องใส่ยาง จากนั้นแบ่งยางที่

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณในไตรเจน} (\%) = \frac{(V_1 - V_2) N \times 0.0140}{W} \times 100$$

เมื่อ V_1 = ปริมาตรสารละลายน้ำมันที่ใช้ในการไตรเจนตัวอย่าง หน่วยเป็นมิลลิลิตร
 V_2 = ปริมาตรสารละลายน้ำมันที่ใช้ในการไตรเจน blank หน่วยเป็นมิลลิลิตร
 N = ความเข้มข้นของสารละลายน้ำมัน หน่วยเป็นนอร์มอล
 W = น้ำหนักชิ้นทดสอบ หน่วยเป็นกรัม

3.5.5 การทดสอบปริมาณสิ่งระเหย (Determination of Volatile Matter Content)

การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM D1278-91a Standard Test Method for Rubber from Natural Sources Chemical Analysis ซึ่งมีวิธีการทดสอบดังนี้ ซั่งยางที่เตรียมไว้ให้ได้น้ำหนัก 10 กรัม และละเอื้ัด 0.0001 กรัม นำไปผ่านเครื่องบดซึ่งมีน้ำเย็นผ่านถุงกลึงที่ปรับช่องห่าง 0.02 นิ้ว ถ้ามีชิ้นยางตกหล่นเก็บรวบรวมให้หมด เรียงยาง 10 ตัวอย่างในถาดอุ่มนีนย์นำไปอบในตู้อบอุณหภูมิ $100 \pm 3^{\circ}\text{C}$ นาน 4 ชั่วโมง จากนั้นนำยางออกจากตู้อบและนำยางแต่ละชิ้นใส่ในถุงพลาสติก พับปากถุง 3 ครั้ง พับครึ่งอีกครึ่งแล้วนำไปหนีบไว้กับที่หนีบปล่อยยางในถุงพลาสติกให้เย็นไว้เวลา 30 นาที นำไปปั๊บชั่งละเอื้ัด 0.0001 กรัม

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณสิ่งระเหย} (\%) = \frac{A - B}{A} \times 100$$

เมื่อ A = น้ำหนักชิ้นทดสอบก่อนอบ หน่วยเป็นกรัม
 B = น้ำหนักชิ้นทดสอบหลังอบ หน่วยเป็นกรัม

3.5.6 การทดสอบความหนืดมูนี่ (Determination of Mooney Viscosity)

การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM D 3157-84 Standard Method of Testing Rubber - Viscosity, Stress-Relaxation, and Pre-Vulcanization Characteristics (Mooney Viscometer) ซึ่งมีวิธีการทดสอบดังนี้ ตรวจสอบอุณหภูมิของช่องใส่ยางให้คงที่ที่อุณหภูมิ 100°C อุ่นโรเตอร์ (rotor) โดยใส่ลงในช่องใส่ยางให้รอบเป็นเวลา 2 นาที นำโรเตอร์ออกจากช่องใส่ยาง จากนั้นแบ่งยางที่

เครื่มนไวน้ำประมาณ 25 กรัม ออกเป็นสองส่วนเท่าๆ กัน โดยแต่ละส่วนมีความหนาประมาณ 6 มม. และมีน้ำหนักประมาณ 12.5 กรัม นำยางประกนด้านบนและล่างของโรเตอร์ ใส่ในช่องใส่ยาง แล้ว เดินเครื่อง เครื่องจะอุ่นยางประมาณ 1 นาที และโรเตอร์หมุนวัดความหนืดเป็นเวลา 4 นาที

การบันทึกผล

$$\text{ความหนืด} = x ML (1+4) 100^{\circ}\text{C}$$

เมื่อ x = ค่าความหนืดที่อ่านได้จากเครื่อง

M = Mooney

L = โรเตอร์ใหญ่ (ในกรณีที่ยางแข็งมากใช้โรเตอร์เล็ก S)

1 = เวลาที่ใช้ในการอุ่นยาง หน่วยเป็นนาที

4 = เวลาที่โรเตอร์หมุนวัดความหนืด หน่วยเป็นนาที

100°C = อุณหภูมิที่ใช้ในการทดสอบ

3.5.7 การทดสอบดัชนีความอ่อนตัว (Determination of Plasticity Retention Index)

การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM D 3194-84 Standard Method of Testing Rubber from Natural Sources – Plasticity Retention Index (PRI) ซึ่งมีวิธีการทดสอบดังนี้ คือ นำยางที่ เตรียมไว้ 20 ± 5 กรัม ผ่านเครื่องบดซึ่งมีน้ำเย็นผ่านถุงกลึงที่ปรับช่องห่างไว้แล้ว 2 ครั้ง แล้วพับครึ่ง ทำให้เรียบด้วยถุงกลึง ให้ได้ความหนาระหว่าง 3.2 - 3.6 มม. ตัดตัวอย่างให้ได้ชิ้นทดสอบจำนวน 6 ชิ้น แบ่งชิ้นทดสอบเป็น 2 ชุด ชุดละ 3 ชิ้น วางชิ้นทดสอบชุดแรก ระหว่างกระดานวนบุหรี่ นำเข้าเครื่อง อัดชิ้นทดสอบ โดยเป็นโลหะกลมบนและล่างจะกดให้ชิ้นทดสอบมีความหนา 1 มม. และในเวลาเดียวกันจะทำให้ร้อน 100°C เป็นเวลา 15 วินาที จากนั้นแรง 10 ± 0.1 กก. จัดข้าง เป็นเวลา 15 วินาที อ่านค่าความอ่อนตัวบนหน้าปั๊ม จะได้ค่า P_0 นำชิ้นทดสอบชุดที่ 2 เข้าตู้อบซึ่ง ควบคุมอุณหภูมิແ่นอนที่ 140°C เป็นเวลา 30 นาที ± 15 วินาที นำชิ้นทดสอบออกมารีบให้เย็นที่ อุณหภูมิห้อง เป็นเวลาประมาณ 30 นาที นำไปหาความอ่อนตัว จะได้ค่า P_{30} การรายงานจะใช้ค่า น้ำหนัก (median) ของชิ้นทดสอบ จำนวน 5 ชิ้น

การคำนวณ

$$\text{PRI} = \frac{P_{30}}{P_0} \times 100$$

- เมื่อ PRI = ค่านิความอ่อนตัว (Determination of Plasticity Retention Index)
 P_0 = ค่านิความอ่อนตัวของยางชุดที่ไม่อ่อน
 P_{30} = มัธยฐานค่าความอ่อนตัวของยางชุดที่อ่อนແด้ว

3.5.8 การทดสอบสี (Determination of Colour)

การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM D 3157-84 Standard Method of Testing Rubber from Natural Sources – Colour ซึ่งมีวิธีการทดสอบดังนี้ นำยางที่เตรียมไว้ 20 ± 5 กรัม ผ่านเครื่องบดซึ่งมีน้ำเย็นผ่านถุงกลึงที่ปูรับช่องห่างไว้แล้ว 2 ครั้ง แล้วพับครึ่ง ทำให้เรียบด้วยถุงกลึงให้ได้ความหนาระหว่าง 3.2–3.6 มม. ตัดตัวอย่างให้ได้ชิ้นทดสอบ จำนวน 2 ชิ้น แล้วนำมาประกันกัน วางชิ้นทดสอบในแผ่นพิมพ์ ประกันแบบพิมพ์ด้วยแผ่นฟลีมพอลิเอสเตอร์หรือเซลลูโลสแล้ว ประกบด้วยแผ่นสแตนเลสหรืออลูมิเนียม นำไปเข้าเครื่องอัด ที่ความดัน 500 ปอนด์ต่อตารางนิวตัน บนแท่น 150 ± 3 °C เป็นเวลา 5 นาที ± 30 วินาที เมริบันเทียบชิ้นทดสอบกับสีมาตรฐาน Lovibond

การคำนวณ

$$\text{PRI} = \frac{P_{30}}{P_0} \times 100$$

- เมื่อ PRI = คัดชนีความอ่อนตัว (Determination of Plasticity Retention Index)
 P_0 = คัดชนีความอ่อนตัวของยางชุดที่ไม่อ่อน
 P_{30} = น้ำยฐานค่าความอ่อนตัวของยางชุดที่อ่อนแล้ว

3.5.8 การทดสอบสี (Determination of Colour)

การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM D 3157-84 Standard Method of Testing Rubber from Natural Sources – Colour ซึ่งมีวิธีการทดสอบดังนี้ นำยางที่เตรียมไว้ 20 ± 5 กรัม ผ่านเครื่องบดซึ่งมีน้ำเย็นผ่านลูกกลิ้งที่ปรับช่องห่างไว้แล้ว 2 ครั้ง แล้วพับครึ่ง ทำให้เรียบด้วยลูกกลิ้ง ให้ได้ความหนาระหว่าง 3.2–3.6 มม. ตัดตัวอย่างให้ได้ชิ้นทดสอบ จำนวน 2 ชิ้น แล้วนำมามะบก กัน วางชิ้นทดสอบในแผ่นพิมพ์ ประบกแบบพิมพ์ด้วยแผ่นฟิล์มพอลิเอสเตอร์หรือเซลลูโลสแล้ว ประบกด้วยแผ่นสแตนเลสหรืออลูมิเนียม นำเข้าเครื่องอัด ที่ความดัน 500 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว อุณหภูมิ 150 ± 3 °C เป็นเวลา 5 นาที ± 30 วินาที เปรียบเทียบชิ้นทดสอบกับสีมาตรฐาน Lovibond